

ولادت حضرت ولی عصر علیه السلام بر همه مردم جهان تبریک و تهنیت باد.

خط حجاز

۴۸۳

نشریه جامعه مؤمن و انقلابی | هفته نامه خبری-تبیینی نمازهای جمعه، مساجد و هیئت های مذهبی | سال دهم، شماره ۴۸۳ | هفته چهارم بهمن ۱۴۰۳ | KHAMENEI.IR

این میز برای مذاکره چیده نشده است!

سرمقاله | صفحه ۲

این میز برای مذاکره چیده نشده است!

کند. مذاکراتی نیز در این زمینه میان ایران و آمریکا صورت گرفت که بخشی از آن در دولت آقای روحانی پیش رفت و پس از روی کار آمدن دولت شهید رئیسی نیز این مذاکرات متوقف نشد و ادامه یافت، اما باز هم آمریکایی ها با طرح مسائل غیرمرتبط و در واقع باج خواهی، حاضر به عمل به تعهدات خود ذیل برجام نشدند و چهار سال دولت بایدن نیز با ادامه ی مسیر دولت ترامپ در اعمال فشار بیشتر به ایران سپری شد.

■ دم خروس یا پیشنهاد مذاکره؟

در حال حاضر، کمتر از یک ماه از روی کار آمدن مجدد ترامپ در آمریکا می گذرد. ترامپ از ابتدای ورود به کاخ سفید رویکردی قلدرمآبانه و تهاجمی رانست به دیگران و حتی کشورهای دوست آمریکا در پیش گرفته است: دولت آمریکا علناً خواستار الحاق گرینلند به خاک آمریکا است و علی رغم مخالفت صریح دانمارک، اعلام کرده که برای تصاحب این منطقه در قطب شمال، ممکن است از نیروی نظامی نیز استفاده کند؛ کانادا و مکزیک را با تهدید به راه اندازی جنگ تجاری سنگین، تحت فشار گذاشته تا امتیازات مدّ نظر خود را دریافت کند و حتی بارها و به صراحت از لزوم ضمیمه شدن کانادا به آمریکا به عنوان ایالتی جدید سخن گفته است؛ در پی تسلّط بر کانال پاناما و حتی تصاحب آن است؛ همچنین، طرح وحشیانه ی آن برای تملک غزه و بیرون راندن دو میلیون اهالی آن و آواره کردن آنان به دیگر کشورها، جدیدترین نمونه و بروز این خوی فرعونی استکبار قرن بیست و یکم است.

به موازات این سیاست های تهاجمی و توسعه طلبانه که حتی صدای متحدان اروپایی آمریکا را نیز درآورده است، سه شنبه ی هفته ی گذشته، ترامپ یک یادداشت ریاست جمهوری را درباره ی ایران امضا کرد؛ یادداشتی که نشان می دهد رویکرد واقعی ترامپ درباره ی ایران چیست. وی بلافاصله پس از امضای این یادداشت، در یک کنفرانس خبری که با حضور نخست وزیر رژیم صهیونیستی در کاخ سفید برگزار شد، مدّعی شد که خواهان مذاکره و توافق با ایران است و به گونه ای سخن گفت که انگار تنها دغدغه و خواسته ی دولت آمریکا عدم دستیابی ایران به سلاح هسته ای است؛ اما آیا واقعاً چنین است؟

■ یادداشت ریاست جمهوری ترامپ چه می گوید؟

این سند که تحت عنوان «یادداشت امنیت ملی ریاست جمهوری» و در جهت اعمال فشار حداکثری به جمهوری اسلامی ایران به امضای ترامپ رسیده است، در آغاز، ایران را از سال ۱۳۵۷ تا کنون مسئول تمام مشکلات و مصائب آمریکا و رژیم صهیونیستی عنوان کرده و با دروغ پردازی و اتهام زنی، برچسب هایی همچون «تروریسم»، «عدم رعایت حقوق بشر»، «بی ثبات سازی منطقه» و امثالهم را به ایران می زند.

یادداشت مذکور، پس از این مقدمه ی سراسر افترا، به سه بخش تقسیم می شود. در بخش اول، به عنوان سیاست، اهداف کلی دولت ترامپ عنوان شده است که ترجمه ی آن از این قرار است: «سیاست ایالات

گفت: «روی کلمه به کلمه ی برجام ساعت ها مذاکره شده، ولی آقای ترامپ یکباره یک چیزی را امضا می کند، می گوید که همه اش باطل است! آن وقت اصلاً می شود با این آدم مذاکره کرد؟ یعنی آیا این جز یک نمایش تبلیغاتی است؟ شما دنبال مذاکره هستید، اشکال ندارد. ایران که هیچ وقت نگفته ما مخالف مذاکره ایم؛ ما نشان دادیم و ثابت کردیم که طرف دار مذاکره هستیم، اما نشان دادید که وقت آدم ارزش مذاکره با شما را ندارد.»

■ مگر کشورها دیوانه اند؟

این اظهارات مربوط به چند ماه پس از خروج آمریکا از برجام است. بدعهدی های آمریکا مدّت ها پیش از آن نیز در جریان بود. آقای روحانی، رئیس جمهور وقت، هفتم آبان ماه سال ۱۳۹۶ - حدود شش ماه پیش از خروج آمریکا از توافق هسته ای - طحّ سخنانی در مجلس شورای اسلامی گفت: «اگر دولتی مثل دولت آمریکا عنوان کند که بر یک تعهد مهمّ بین المللی متعهد نیستیم و استدلالش هم این باشد که سر دولت قبلی کلاه رفته، پس تداوم مسئولیت دولت ها چه می شود؟ کما اینکه هر دولت دیگری در هر کشوری نیز می تواند همین ادّعا را داشته باشد. بعضی ها می گویند تعهدی که قبلاً با هم بستیم، فعلاً قرص و محکم نباشد، متزلزل باشد، بیاییم راجع به موضوعی دیگر با هم مذاکره کنیم! این یکی از حرف های خنده دار تاریخ است. یک کسی عهد و پیمانی می بندد و می گوید پای پیمان خودم تا آخر ایستاده ام و به دقّت عمل می کنم و اجرا می کنم، جایزه ی من این است که راجع به موضوع دّوم صحبت کنیم؛ این قابل بحث است اما کسی که همان تعهد اول را زیر پا می گذارد، دارد با زبان عملش اعلام می کند که من اهل مذاکره نیستیم. معنایش این است که اگر کشوری در این مسیر قرار گرفت، دیگر هیچ کشوری نمی تواند به آن اعتماد کند، و این در حالی است که امروز آمریکایی ها به بعضی از کشورهای شرق آسیا پیغام مذاکره می دهند که با ما مذاکره کن! مگر دیوانه شده اند که با شما مذاکره کنند؟ شما مذاکره ی دیروز را علنی زیر پا می گذارید و به مذاکره ی امضا شده ای که به تأیید شورای امنیت سازمان ملل رسیده بی اعتنا هستید.»

■ سراب بایدن

پس از پایان دوره ی ریاست جمهوری ترامپ در سال ۲۰۲۰ و روی کار آمدن جو بایدن، برخی امید داشتند که دولت وی با توجّه به شعارهایی که در دوران مبارزات انتخاباتی داده بود، به برجام بازگشته و آن را احیا

«عاقلاً نه نیست، هوشمندانه نیست، شرافتمندانه نیست»؛ این سه توصیف اخیر رهبر معظم انقلاب درباره ی مذاکره با آمریکا است که در دیدار جمعی از فرماندهان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش در نوزدهم بهمن ماه عنوان شد. اما چرا امروز مذاکره با آمریکا نه عاقلاً نه است، نه هوشمندانه و شرافتمندانه؟

اولین دلیل که رهبر انقلاب نیز تقریباً به تفصیل به آن پرداختند، تجربه ی جمهوری اسلامی ایران است. ایران، طحّ چهار دهه ی اخیر، مذاکرات مختلف و متعدّدی را با آمریکا انجام داده است؛ از مذاکره در اوایل انقلاب بر سر گروگان های سفارت آمریکا در تهران که به معاهده ی الجزایر ختم شد، تا یکی از طولانی ترین و پیچیده ترین مذاکرات دیپلماتیک در دنیا که در نهایت به توافق برجام رسید. نگاهی به جزئیات و سرنوشت این مذاکرات و توافقات نشان می دهد عنصر «پابندی به توافق» برای آمریکایی ها تقریباً بی معنا است. فرقی ندارد یک رئیس جمهور دموکرات در کاخ سفید باشد یا یک رئیس جمهور جمهوری خواه؛ خوی استکباری این کشور مانع از آن است که به تعهدات خود پایبند باشند.

برجام در این زمینه یک نمونه ی خاص و عبرت آموز است؛ توافقی که ایران در آن امتیازهای فراوان و نقد داد ولی در مقابل، طرف دیگر توافقی که در واقع آمریکا بود، وعده هایی داد که از ابتدا نسبت به عملی کردن آن ها نقص و تعلل جدّی داشت و در نهایت نیز به صورت یک جانبه از آن خارج شد. نکته ی مضحک ماجرا اینجاست که یکی از بهانه های دولت وقت آمریکا برای سخت گیری حداکثری و اخذ امتیاز بیشتر از ایران در دوره ی مذاکرات، این بود که تهران باید تعهدات سفت و سختی بدهد تا با عوض شدن دولت در ایران، توافقی همچنان پیش برود و به آن پایبند باشد؛ اما کشوری که این رفتار مغایر با توافق و اصول حقوقی را در پیش گرفت، آمریکا بود نه ایران.

■ «وقت آدم ارزش مذاکره با شما را ندارد»

رفتار دولت وقت آمریکا چنان گستاخانه و توهین آمیز بود که حتی مقامات ارشد دولت وقت ایران نیز - که مذاکره کننده و منعقدکننده ی برجام بود - به صراحت، مذاکره با چنین دولتی را رد کردند و آن را غیر عقلانی دانستند. آقای ظریف، وزیر امور خارجه ی وقت کشورمان، نیمه ی مرداد ماه سال ۱۳۹۷ در سخنرانی خود به مناسبت روز خبرنگار و در جمع برخی از اهالی رسانه

■ بیست و دوم بهمن تماشایی و پاسخ مردم به ترامپ

راهپیمایی بیست و دوم بهمن امسال پاسخی مردمی، صریح و مستقیم به خیال بافی‌ها و توهنات ترامپ و تیمش بود. مردم، علی‌رغم همه‌ی مشکلات، دلخوری‌ها و مسائلی که با آن دست و پنجه نرم می‌کنند، در سالروز پیروزی انقلاب اسلامی به خیابان آمدند و با انقلاب تجدید میثاق کردند و به ناظران خارجی نشان دادند جمهوری اسلامی همچنان و علی‌رغم همه‌ی توطئه‌ها و تلاش‌ها، از حمایت قوی مردمی برخوردار است و راهبر اصلی دشمن برای جدایی انداختن میان مردم و نظام، شکست خورده است.

در این میان، مواضع قاطع و روشن دولتمردان، بخصوص رئیس‌جمهور و وزیر امور خارجه‌ی کشورمان در نفی مذاکره با آمریکا و پشتیبانی از موضع رهبر انقلاب، در ناکام گذاشتن طراخی آمریکایی-اسرائیلی نقشی مهم داشت. دشمن، هم در بین مسئولان و هم مردم، امید بسیاری به تشتت داخلی بسته بود اما این بار نیز محاسبات آن‌ها غلط از آب درآمد.

در حالی که دولت آمریکا تحت تأثیر القانات رژیم صهیونیستی راه تهدید و باج‌خواهی حداکثری را در پیش گرفته، هوشمندانه‌ترین موضع همان بود که رهبر انقلاب در دیدار کارکنان نیروی هوایی آژاد کردند و درباره‌ی توهنات و تهدیدات آمریکایی‌ها تأکید کردند: «درباره‌ی ما هم نظر می‌دهند، حرف می‌زنند، اظهار نظر میکنند، تهدید می‌کنند؛ ما اگر تهدیدمان نکنند، تهدیدشان می‌کنیم؛ اگر این تهدید را عملی کنند، ما هم تهدید را عملی می‌کنیم؛ اگر به امنیت ملت ما تعرض کنند، ما هم به امنیت آنها تعرض خواهیم کرد؛ بدون تردید. این، رفتار اگر گرفته‌ی از قرآن و دستور اسلام است و وظیفه‌ای است که بر عهده‌ی ما است.»

■ پایان سرمقاله

برای برجسته‌سازی تهدیدات متعده ایران علیه صلح و امنیت بین‌المللی؛

- کمپین قوی و مستمر کنترل صادرات برای محدود کردن جریان فتاوری و قطعات به ایران؛
- توقیف محموله‌های نفت ایران؛
- شناسایی دارایی‌های دولتی ایران در آمریکا و خارج از کشور به منظور مصادره، در پی احکام دادگاه‌های آمریکا؛
- بررسی، تعقیب و مختل کردن تلاش‌های سایبری ایران.
موارد فوق بخشی از دستوراتی است که ترامپ خطاب به دولتمردان خود درباره‌ی ایران صادر کرده است. در بخش سوم این یادداشت نیز نکاتی درباره‌ی ترتیبات اجرایی آمده است.

■ سندی بر اساس یک توهم

این سند، از منظر راهبردی، بر پایه‌ی این تصوّر تهیه و امضا شده است که جمهوری اسلامی ایران در موضع ضعف قرار دارد و اگر دولت آمریکا خود را مصمم و تهاجمی نشان دهد، ایران ناچار تن به مذاکره و یا به معنای دقیق‌تر آن، تن به تسلیم خواهد داد. اقا ترامپ با امضای این سند، در واقع به پای خود شلیک کرد؛ چرا که در عمل، امکان فکر به میز مذاکره را هم از بین برد. با وجود چنین متن و مواردی، موافقت ایران با مذاکره به معنای تأیید توهم ضعف ایران بود و راه را برای فشار بیشتر باز می‌کرد.

ترامپ، در مصاحبه‌های اخیر خود، چندین بار دوگانه‌ی «توافق» یا «حمله‌ی نظامی» را مطرح کرده است. از قضا، آنچه می‌تواند باعث تهدید امنیت ملی و تمامیت ارضی ایران شود، رفتن پای میز مذاکره با آمریکا است؛ آمریکایی که خواستار خلع سلاح ایران حتی در حوزه تسلیحات متعارف و دفاعی است. بنابراین، موافقت با چنین مذاکره و توافقی خطرناک‌ترین اقدام از منظر امنیت و منافع ملی است.

ادامه از صفحه ۲ ← متعده این است که ایران از دستیابی به سلاح هسته‌ای و موشک‌های

بالستیک قاره‌پیما محروم شود؛ شبکه و کمپین تجاوز منطقه‌ای ایران خنثی شود؛ سپاه پاسداران و عوامل آن مختل، تضعیف یا از دسترسی به منابعی که فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده‌ی آن‌ها را تقویت می‌کند محروم شوند؛ با توسعه‌ی تهاجمی موشک‌ها و سایر توانایی‌های تسلیحاتی متعارف و نامتعارف ایران مقابله شود.»

همان طور که در این بخش تصریح شده، برخلاف آنچه ترامپ در مقابل رسانه‌ها می‌گوید، اهداف او بسیار وسیع‌تر از موضوع فعالیت صلح‌آمیز هسته‌ای ایران است و توان موشکی و حتی تسلیحات متعارف ایران را نیز نشانه رفته است.

در بخش دوم این سند، ترامپ به ترتیب به وزیر خارجه، نماینده‌ی دائم آمریکا در سازمان ملل متحد، وزیر بازرگانی و دادستان کل این کشور دستور می‌دهد فعالیت‌هایی را با هدف راه‌اندازی یک کمپین ایران‌ستیزانه‌ی گسترده در حوزه‌های مختلف سامان دهند. برخی از این دستورات و فعالیت‌های ابلاغی از این قرار است:

- لغو یا اصلاح برخی معافیت‌های تحریمی مانند پروژه‌ی بندر چابهار؛
- تلاش برای کاهش صادرات نفت ایران و رساندن آن به صفر، از جمله ممانعت از صادرات به چین؛
- تلاش برای انزوای دیپلماتیک ایران در سازمان‌های بین‌المللی؛
- اقدام فوری برای ممانعت از دور زدن احتمالی تحریم‌ها از طریق عراق و کشورهای حاشیه‌ی خلیج فارس؛
- همکاری با متحدان آمریکا در سازمان ملل برای بازگشت سریع تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی (احتمالاً از طریق فعال‌سازی مکانیسم ماشه در برجام)؛
- تشکیل منظم جلسات در شورای امنیت سازمان ملل

روایت

ماطوفانیم

«ماطوفانیم و روز بعد!» این عبارت درشتی است که مسئولان تبلیغاتی حماس روی تصویر پس‌زمینه‌ای درج کرده‌اند که قرار است بخشی از نبرد رسانه‌ای باشد که در حین آزادی سه اسیر صهیونیست رقم بزنند. عبارتی که به سه زبان عربی، عبری و انگلیسی نوشته شده و در کنار پرچم فلسطین و به مدد پوشش کامل رسانه‌ای آزادی اسرا قرار است به سرتاسر جهان مخابره شود. مکان جغرافیایی آزادی سه اسیر هم در منطقه دیرالبلح در بخش میانی نوار غزه است. جایی که مقامات رژیم مدعی شده بودند دیگر اثری از حماس نیست. فضای کار به قدری سنگین است که یکی از رسانه‌های صهیونیست از حضور اسرای صهیونیست در این طرح رسانه‌ای شاکي شده و می‌نویسد این اسرا انگار برای این ساخته شده بودند که روی چنین صحنه‌ای به نفع حماس بیانیه تبلیغاتی بدهند!

۵ نیروهای حماس اسرای صهیونیست را قبل از تحویل به صلیب سرخ همراهی می‌کنند؛ ۲۰ بهمن ۱۴۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَنَجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجُوا بِالْبَرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ | سورة مجادلة، آیه ۹

نیت انسان ارزش یک عمل را تغییر می دهد

آنچه میتواند همه ی اعمال انسان را از نیکی برخوردار کند، مضمون و جهت آن اعمال است. ببینید، یک عمل واحد میتواند در صورتی یک پدیده ی بسیار بدی باشد و در صورتی یک پدیده ی خوبی باشد؛ چه چیزی این را بد یا خوب میکند؟ مضمون و محتوا و سمت آن عمل است... این را توجه داشته باشید که در زندگی ما اعمال بسیاری هستند که خود عمل به خودی خود هیچ حکمی ندارد؛ سمت عمل، نیت شما از این عمل و مضمون و محتوای این عمل حکم این عمل را معین میکند. اگر چنانچه نیت و سمت و محتوای عمل خوب باشد، این عمل میشود یک عمل خوب؛ اگر چنانچه نیت و سمت و محتوا بد باشد، میشود یک عمل بد.

۱۳۶۱/۲/۳۱ | بیانات حضرت آیت الله خامنه ای در جلسه تفسیر سوره مجادله

حدیث زندگی

ظهور حضرت ولیعصر(عج)؛ وعده ی تخلف ناپذیر الهی

نیمه ی شعبان، مظهر امید به آینده است؛ یعنی همه ی امیدهایی که ما به چیزی پیدا میکنیم، ممکن است بشود، ممکن است نشود؛ اما امید به اصلاح نهایی به وسیله ی ولی مطلق حضرت حق، حضرت صاحب الزمان(عج) امید غیر قابل تخلف است. السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي صَمَّيْنَاهُ؛ وعده ی تضمین شده ی خدا است؛ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمَقْصُوبُ وَ الْقُوَّةُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعْدًا غَيْرَ مُكْذَّبٍ؛ این وعده ی تخلف ناپذیر الهی است. فقط هم ما - شیعه - نمیگوییم، فقط هم ما مسلمانها نمیگوییم، [بلکه] همه ی ادیان عالم منتظر یک روز آن چنانی هستند. ۱۳۹۷/۰۲/۱۰ | الاحتجاج، ج ۲، ص ۴۹۲

کلام امام، نقشه راه انقلاب

عید ولادت حضرت موعود(عج) بزرگ ترین عید بشر است

عید مولود حضرت صاحب، بزرگترین عید برای بشر است نه برای مسلمین. اگر عید ولادت حضرت رسول(ص) بزرگترین عید است برای مسلمین از باب اینکه موفق به توسعه آن چیزهایی که می خواست توسعه بدهد نشد، چون حضرت صاحب(عج) این معنا را اجرا خواهد کرد و در تمام عالم زمین را پراز عدل و داد خواهد کرد به همه مراتب عدالت، به همه مراتب دادخواهی، باید ما بگوییم که عید تولد حضرت مهدی(عج) بزرگترین عید است برای تمام بشر. وقتی که ایشان ظهور کنند - ان شاء الله خداوند تعجیل کند در ظهور او - تمام بشر را از انحطاط بیرون می آورد، تمام کجیها را راست می کند. ۱۳۵۹/۰۴/۰۷ | امام خمینی

خطبه های انقلاب

پروردگارا! ما را از دولت کریمه حضرت مهدی(عج) برخوردار فرما

پروردگارا! تو را به حق ولی و حجت، مهدی موعود عزیز - که اگر قبول فرماید، ما سربازان و خدمتگزاران اویم - قلب مقدس او را در این روز جمعه از همه ما راضی و خشنود فرما. پروردگارا! تو را سوگند میدهم که ما را از دولت کریمه ای که مهدی عزیز در رأس آن است، برخوردار فرما... پروردگارا! سخن حق این ملت را که غوغاهای تبلیغاتی نمیکذارند در دنیا به گوش انسانهای سالم برسد، در فضای عالم طنین افکن بگردان. پروردگارا! دشمنان ما را به کلی از این ملت مأیوس کن. ۱۳۷۳/۱۱/۲۸ | بیانات در خطبه نماز جمعه

منشور معنوی انقلاب

۱۳۶۲/۰۵/۰۴

منطقه حاج عمران

گلزار شهدای اصفهان

فرازی از وصیت نامه سردار شهید «حجت الاسلام مصطفی ردانی پور»

فرزند اتان را برای سربازی امام عصر(عج) تربیت کنید

آنچه خوانده ام و لمس کرده ام خلاصه اش این است که تنها راه سعادت، رسیدن به کمال و بندگی خداست و بندگی او در اطاعت از اوامر و ترک مواهبش است. همه دستورات اسلام در این دو جمله خلاصه می شود: فرمانبرداری از خدا و نافرمانی از شیطان برای انسان شدن. مردم به یاد خدا و روز جزا و پیروا تمه اظهار باشید. امام زمان(عج) را فراموش نکنید و دنباله رو روحانیت باشید که چراغ راه هایتند. از امام اطاعت کنید که عصاره اسلام است. او را تنها نگذارید که نماینده حجت بن الحسن(عج) است و از وجودش بهره گیرید که عصاره اسلام است. برادران و خواهرانم به یاد خدا باشید و زندگی خودتان را با اسلام وفق دهید، از اسلام پیروی کنید و فرزندان را برای خدمت به جامعه اسلامی و سربازی امام عصر(عج) تربیت کنید.

تقدیر رهبر انقلاب از عملکرد رسانه های عالی حماس

رئیس و اعضای شورای رهبری حماس صبح شنبه ۱۴۰۳/۱۱/۲۰ با حضرت آیت الله خامنه ای دیدار کردند.

رهبر انقلاب اسلامی در این دیدار با قدردانی از مذاکره کنندگان حماس، دستاورد توافق انجام شده برای آتش بس را بزرگ خوانده و برنامه ریزی برای کارهای فرهنگی و ادامه مسیر کنونی کارهای تبلیغاتی در کنار امور نظامی و بازسازی غزه را ضروری دانستند و افزودند: نیروهای مقاومت و حماس در کارهای تبلیغاتی و رسانه ای عملکرد بسیار عالی داشتند و این روش باید ادامه یابد.

به صرف کتاب

«صلحی که همه صلح ها را بر باد داد»

انتشارات ماهی

نویسنده: دیوید فرامکین

۶۲۴

دکتر موسی نجفی عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی: در یکی از دیدارهای خصوصی که با رهبر انقلاب داشتیم، ایشان کتاب «صلحی که همه صلح ها را بر باد داد» را معرفی کردند و به من گفتند چرا شما این کتاب را ندیده اید؟ به مزاح گفتم ناشر به شما هدیه می دهد، به ما که هدیه نمی دهد! دیدم کتاب برای ایشان خیلی جالب بوده است. می دانید که محتوای کتاب مربوط به نقشه ی همین غرب آسیا قبل و بعد از فروپاشی عثمانی است که امروز به غلط خاورمیانه گفته می شود. با دوستان گفتیم چند ماهی تمرکز کنیم و ببینیم این کتاب چیست که برایشان مهم شده است. هر چه جلوتر رفتیم، دیدیم یک کتاب نیست.

دویست سیصد منبع در آن بود که منابع خوبی هم بودند. نویسنده اش آقای دیوید فرانکین، منابع و حتی اسناد محرمانه ی وزارت خارجه و وزارت مستعمرات انگلیس و اینها را استفاده کرده است. خیلی منابع زیادی دارد و با دقت هم نوشته بود. ذات ریاکارانه ی انگلیس ها را در آن خوب نشان داده که نه فقط دشمنان، بلکه حتی سر دوستان خودشان هم کلاه می گذارند. اینکه ایشان بعداً عبارت غرب آسیا را برای اشاره به خاورمیانه به کار بردند، شاید منشأ آن همین کتاب باشد. شاید البته! چون معمولاً مطالبی که می گویند منشأ آن اسناد و کتابهایی است که ایشان مطالعه کرده اند.